

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Миколаївській області
Слідчий відділ

вул. Спаська, 40, м. Миколаїв, 54001, тел./факс (0512) 37-43-95
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_myk@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001639

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Миколаїв

«10» травня 2023 року

Заступник начальника слідчого відділу Управління СБ України в Миколаївській області полковник юстиції Станков Сергій Петрович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 2202215000002036, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 27.11.2022, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особі у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, повідомив -

Анкетні відомості особи, яка повідомляється про підозру:

Тесленко Олексій Павлович, 03.11.1975 року народження, громадянин України, уродженець міста Макіївка Донецької області, УРСР, зареєстрований за адресою: Донецька область, м. Макіївка, вул. Івана Франка, буд. 1, кв. 1, військовослужбовець 127 стрілецького полку мобілізаційного резерву 1 армійського корпусу «ДНР», ДРФО 2770012599, паспорт громадянина України серії КС номер 221546, який не є особою, щодо якої здійснюється особливий порядок кримінального провадження, передбачений ст.480 КПК України,

Зміст підозри:

У лютому 2014 року, окупувавши кримський півострів, Російська Федерація розпочала збройний конфлікт проти України, який у силу участі у ньому двох держав набув характеру міжнародного збройного конфлікту. Це підтверджують численні звіти Організації об'єднаних націй (ООН), Організації з безпеки та співробітництва в Європі (ОБСЄ), Ради Європи, Міжнародного кримінального

суду (МКС) та інших шанованих міжнародних і міждержавних організацій та установ.

У квітні 2014 року за підтримки Російської Федерації численні акції протесту та демонстрації проти новоствореного уряду та проєвропейського курсу держави, які мали місце, серед іншого, в окремих районах Донецької та Луганської областей, набули інтенсивності та розповсюдженості, характерної для неміжнародного збройного конфлікту. Під безпосереднім керівництвом та контролем невстановлених на цей час представників влади та збройних сил РФ, 7 квітня 2014 року на території Донецької області України створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року на території Луганської області України – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»), у складі яких утворені не передбачені законом збройні формування. Відповідно збройний конфлікт мав місце між комбатантами, які представляли українські урядові сили, з одного боку, та комбатантами так званих народних республік, підтримуваних російською федерацією, з іншого боку.

Щонайпізніше у липні того ж року цей конфлікт, через пряму залученість Російської Федерації, набув характеру міжнародного збройного конфлікту між Російською Федерацією та її проксі (так званими народними республіками), з одного боку, та комбатантами з числа українських урядових сил, з іншого боку.

Громадянин України Тесленко О.П., підозрюється у тому, що у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 13.03.2022, останній вчинив державну зраду та порушення законів і звичаїв війни.

Зокрема, державна зрада була вчинена шляхом переходу на бік ворога через вступ до лав незаконного збройного формування, а саме 127 стрілецького полку мобілізаційного резерву 1 армійського корпусу «ДНР» (далі – 127 полк «ДНР»), який є частиною збройних зведень РФ. Тоді ж Тесленко О.П. вирішив взяти участь у бойових діях на боці ворога – РФ з метою сприяння в спричиненні шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності та державній безпеці України. Тесленко О.П. отримав позивний «Теслик».

Перебуваючи у складі російських збройних сил в окупованому ними с. Олександрівка Баштанського району Миколаївської області, Тесленко О.П. умисно порушив закони та звичаї війни, передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України та які є обов'язковими для РФ, оскільки є ратифікованими її повноважними органами влади. Зокрема, діючи з власних ідеологічних мотивів, за попередньою змовою з громадянином України Колобовим А.А. (позивний «Дрон») та громадянином Російської Федерації Єсіповим С.М. (позивний «Магніт»), які є військовослужбовцями 127 полк «ДНР», а також іншими невстановленими особами з числа представників збройних формувань РФ за позивними «Чорний», «К1», «Шило», «ВДВ», «Доберман», «Одеса», «Рамазан» та ін., організували систематичні акти залякування цивільного населення шляхом викрадення та протиправного позбавлення волі мешканців Баштанського району

Миколаївської області з подальшим застосування до останніх актів насильства, з метою впровадження та реалізації політики держави-агресора.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, у вчиненні яких підозрюється Тесленко О.П.

Як зазначалося, під безпосереднім керівництвом та контролем нестворених на цей час представників влади та збройних сил РФ, 7 квітня 2014 року на території Донецької області України створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року на території Луганської області України – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»), у складі яких утворені не передбачені законом збройні формування, які з квітня 2014 року дотепер продовжують брати участь у збройному конфлікті проти України.

Контроль та координація діяльності цих терористичних організацій, як і їх фінансове та матеріальне забезпечення, у тому числі зброєю, боєприпасами, військовою технікою, здійснюється представниками влади та збройних сил РФ.

Не передбачені законом збройні формування терористичних організацій «ДНР» і «ЛНР», іррегулярні збройні формування РФ та військовослужбовці збройних сил РФ чинять збройний опір Україні у відновленні територіальної цілісності та забезпеченні правопорядку. При цьому, учасники політичного блоку вказаних терористичних організацій, за підтримки та сприяння представників влади РФ під виглядом органів державної влади, створили окупаційні адміністрації РФ, які забезпечують подальшу окупацію та здійснюють управління вказаними територіями на місцевому рівні.

Починаючи з середини лютого 2022 року, на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей (частинах території України, в межах яких збройні формування РФ та окупаційна адміністрація РФ встановили та здійснюють загальний контроль), військовими комісаріатами самопроголошених республік розпочався набір учасників до не передбачених законом збройних формувань так званих «ДНР» і «ЛНР».

24 лютого 2022 року о 5 годині президент РФ оголосив про рішення розпочати «спеціальну військову операцію» в Україні.

У відкритій військовій агресії проти України широко масштабно застосовуються збройні сили РФ із залученням до них громадян України, які проживають на території Луганської області.

Одним з таких підрозділів збройних сил РФ є 127 полк «ДНР».

Так, Тесленко О.П., як громадянин України, який згідно із ст. 65 Конституції України має обов'язок здійснювати захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, який, у відповідності до частин 2, 3 ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» від 25 березня 1992 року № 2232-ХІІ, може бути реалізований шляхом проходження військової служби виключно у Збройних Силах України, інших утворених відповідно до законів України військових формуваннях, а також правоохоронних органах

спеціального призначення, посади в яких комплектуються військовослужбовцями, умисно, з метою заподіяння шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності України, перейшов на бік ворога в період збройного конфлікту.

Зокрема, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 13.03.2022, Тесленко О.П. являючись громадянином України, свідомо порушуючи свій конституційний обов'язок щодо захисту Вітчизни, діючи в період збройного конфлікту, усвідомлюючи характер своїх злочинних дій, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки таких дій та бажаючи їх настання, вирішив прийняти участь у бойових діях на боці ворога (країни-агресора) – РФ, перейшовши на територію, контрольовану ворогом та в місце дислокації військ збройних сил РФ з метою сприяння в спричиненні шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності та державній безпеці України.

Разом з цим, Тесленко О.П. будучи обізнаним про те, що збройні сили РФ своїми діями здійснюють широкомасштабні бойові дії на всій території України, розумів, що його призов та подальша служба в збройних силах РФ передбачатиме участь в таких бойових діях.

Усвідомлюючи вищевказане, з метою реалізації свого злочинного наміру, Тесленко О.П. у невстановлений в ході досудового розслідування час, але не пізніше 13.03.2022, за не встановлених обставин зайняв посаду військовослужбовця 127 полк «ДНР», тим самим, усвідомлюючи, що в умовах триваючої відкритої військової агресії РФ проти України, здійснення її збройними силами інтенсивних ракетно-бомбових ударів та артилерійських обстрілів по військовим та цивільним об'єктам на всій території України, окупації її територій, перейшов на бік ворога, з метою завдання шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України.

Правова кваліфікація кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність:

Таким чином, Тесленко Олександр Павлович, обгрунтовано підозрюється у вчиненні державної зради, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, а саме переході на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України:

Фактичні обставини кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, у вчиненні якого підозрюється Тесленко О.П.

Згідно з положеннями ст. 2 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 (далі – Конвенція), учасниками якої

є, зокрема Україна та РФ, Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни. Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

З лютого 2014 року вищим воєнно-політичним керівництвом РФ розпочато збройний конфлікт міжнародного рівня на частині території України, зокрема АР Крим, окремих районах Донецької та Луганської областей.

Продовжуючи реалізацію своїх злочинних намірів та підкорення воєнно-політичного керівництва України своїм вимогам, 24.02.2022 о 5 годині президент РФ оголосив про рішення розпочати «спеціальну військову операцію» на території України шляхом введення військ та завдання ракетно-бомбових ударів по території України, тобто фактично розповсюдив вже існуючий міжнародний збройний конфлікт на територію всієї України.

У ході активних бойових дій з метою подальшого руху зс РФ у напрямку міста Миколаєва та забезпечення подолання супротиву військ України на території Миколаївської області військовослужбовцями зс РФ у березні 2022 року взято під повний контроль ряд населених пунктів, серед яких с. Олександрівка, Горохівської ОТГ, Баштанського району, Миколаївської області. Таким чином, положення Конвенції застосовуються до збройного конфлікту на території України.

Стаття 32 Конвенції забороняє застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під владою сторони конфлікту. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Статтею 147 Конвенції передбачено, що серйозними порушеннями є дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції.

Відповідно до ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – Протокол), заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні;

а.3) тілесні покарання;

а.4) каліцтво;

б) знуцання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі;

е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Так, будь-яка особа, що піддається арешту, затриманню або інтернуванню за дії, пов'язані зі збройним конфліктом, має бути невідкладно проінформована зрозумілою їй мовою про причини вжиття таких заходів, за винятком випадків арешту або затримання за кримінальні правопорушення. Такі особи повинні бути звільнені у найкоротший строк і в будь-якому разі, як тільки обставини, що виправдовують арешт, затримання чи інтернування, стали недійсними.

Разом з цим, ч. 4 ст. 11 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (далі Протокол I) визначає, що будь-яка навмисна дія чи навмисна бездіяльність, що серйозно загрожує фізичному чи психічному стану або недоторканності будь-якої особи, яка перебуває під владою супротивної сторони, до котрої вона не належить, та які або порушують будь-яку із заборон, що містяться в пунктах 1 і 2, або не виконують вимог пункту 3, є серйозним порушенням цього Протоколу.

Також, розділ III Протоколу I визначає порядок поводження з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті. Як наслідок, ст. 75, розділу I регулює сферу застосування й захист осіб та об'єктів тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Конвенціями (995_151, 995_152, 995_153, 995_154) або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поводяться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб.

Водночас, для реалізації своїх цілей та перегрупування військових сил, знищення військовослужбовців і техніки України військовослужбовці зс РФ розмістилися на території вказаного населеного пункту, де на той час перебувало цивільне населення, яке не брало участі у збройному конфлікті, і не були розміщені військові об'єкти та підрозділи Збройних Сил України.

Починаючи з березня 2022 року та до моменту деокупації зазначеного населеного пункту, військовослужбовці зс РФ повністю контролювали територію с. Олександрівка, де розмістили бойову техніку, безперешкодно пересувалися вулицями, користувалися майном місцевих жителів, спілкувались з ними, залякували їх та погрожували фізичною розправою, контролювали їх переміщення в межах населеного пункту, проводили рейди по домоволодіннях з метою повного підкорення жителів волі військовослужбовців РФ.

У ході досудового розслідування кримінального правопорушення встановлено, що військовослужбовцями РФ умисно та систематично здійснювалися дії, які порушували закони та звичаї ведення війни, що закріплені в Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додатку до неї, Положенні про закони і звичаї війни на суходолі, Конвенції про захист цивільного населення під час війни, а також в інших міжнародних договорах, що визначають права і обов'язки військовослужбовців, а також цивільного населення.

Так, у порушення вищевказаних норм міжнародного гуманітарного права, на початку квітня 2022 року, але не пізніше ніж 12.04.2022 (більш точні дата та час досудовим розслідуванням не встановлені), Тесленко О.П., будучи військовослужбовцем підрозділу 127 полку «ДНР», позивний «Теслик», діючи спільно з командиром вищевказаного підрозділу Єсіповим С.М., позивний «Магніт», командиром розвідувального загону Колобовим А.А., позивний «Дрон» та іншими невстановленими військовослужбовцями підрозділу 127 полку «ДНР», позивні «Чорний», «К1», «Шило», «ВДВ», «Одеса», «Афган», «Рамазан» та ін., перебуваючи на тимчасово окупованій території села Олександрівка Баштанського району Миколаївської області, вчиняли дії, направлені на пошук та незаконне затримання з метою подальшого застосування заборонених міжнародними нормативними актами методів фізичного та психологічного примусу, а саме насилля над життям, честю та гідністю особи, щодо місцевих мешканців Баштанського району Миколаївської області, які мали відношення до Збройних Сил України чи брали участь в Антитерористичній операції чи Операції об'єднаних сил.

Зокрема, у денний час доби 12.04.2022 (більш точний час під час досудового розслідування не встановлений), Тесленко О.П. будучи військовослужбовцем 127 полк «ДНР», разом з іншими невстановленими військовими вищевказаного підрозділу, які будучи підлеглими Єсіпова С.М., за його відома, котрий в силу займаної посади був достовірно обізнаний, що на виконання умов вказаного злочинного плану, який мав на меті виявлення та вчинення акту насильницького зникнення, після чого допускались застосування актів фізичного насилля, що принижують людську честь та гідність до осіб, які мали відношення до Збройних Сил України чи брали участь в Антитерористичній операції чи Операції об'єднаних сил, проте не беруть участі в бойових діях в лавах Збройних Сил України, прибули на територію одного із сіл Горохівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області з метою вчинення актів насильницького зникнення щодо місцевих мешканців вказаного селища – Ковача А.Л. та Ломаченка Г.М.

Так, у денний час доби 12.04.2022 (більш точний час під час досудового розслідування не встановлений) Тесленко О.П. разом з іншими невстановленими військовослужбовцями підрозділу 127 полку «ДНР», за відома Єсіпова С.М., перебуваючи у вищевказаному населеному пункті були завідомо обізнаними, що Ковач А.Л. являється цивільною особою, який не виконував та не сприяв виконанню будь-яких бойових задач, був одягнений у цивільний одяг, займався

цивільними справами та не мав можливості чинити опір, як наслідок підкорюватись будь-яким вимогам внаслідок загрози його життю.

В подальшому, без інформування зрозумілою потерпілому мовою про причини вжиття таких заходів, останні, реалізуючи спільний злочинний умисел, діючи з відома Єсіпова С.М. і з використанням погроз застосування зброї, здійснили акт насильницького незаконного затримання Ковача А.Л. поблизу зруйнованої будівлі церкви, що знаходиться в одному із сіл Горохівської ОТГ. Потерпілого примусили стати на коліна, зв'язавши руки будівельними стяжками, спричинивши тим самим фізичних та емоційних страждань, після чого відвели на місцевого току, що знаходиться в одному із сіл Горохівської ОТГ. На зазначеній території останнього зі зв'язаними очима утримували в залізній клітці протягом 3-4 годин з метою подальшого транспортування до с. Олександрівка, чим порушили приписи ч. 4 ст. 11 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року.

Окрім того, у денний час доби 12.04.2022 (більш точний час під час досудового розслідування не встановлений) Тесленко О.П. разом з іншими невстановленими військовослужбовцями підрозділу 127 полку «ДНР», які були підлеглими Єсіпова С.М., з відома останнього, прибули на територію домоволодіння, де разом зі своєю сім'єю проживав Ломаченко Г.М. Злочинці при цьому були достовірно обізнаними, що потерпілий є цивільною особою, який не виконував та не сприяв виконанню будь-яких бойових задач, був одягнений у цивільний одяг, займався цивільними справами та не мав можливості чинити опір.

Водночас вищевказані військовослужбовці зс рф, без інформування зрозумілою потерпілому мовою про причини вжиття таких заходів, реалізуючи спільний злочинний умисел, діючи з відома Єсіпова С.М. і з використанням погроз застосування зброї, здійснили акт насильницького незаконного затримання Ломаченка Г.М., зв'язавши руки будівельними стяжками, чим спричинили тим самим фізичних та емоційних страждань, після чого відвели на територію місцевого току, що знаходиться в одному із сіл Горохівської ОТГ, де зв'язавши очі утримували в залізній клітці протягом 3-4 годин з метою подальшого транспортування до с. Олександрівка, чим порушили приписи ч. 4 ст. 11 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року.

Продовжуючи реалізовувати спільний злочинний умисел, діючи відповідно до заздалегідь раніше узгодженого плану, Тесленко О.П. разом з іншими невстановленими військовослужбовцями підрозділу 127 полку «ДНР», які будучи підлеглими Єсіпова С.М., за його відома, погрожуючи зброєю, проти волі, насильно перевезли потерпілих на територію с. Олександрівка Баштанського району Миколаївської області та передали групі невстановлених військовослужбовців вказаного підрозділу за позивними «Чорний», «Шило», «ВДВ», «Рамазан».

В подальшому, вищевказані військовослужбовці ЗС РФ, діючи відповідно до спільного злочинного умислу та обумовленого завчасно плану дій, протягом

тривалого часу (близько десяти днів) із відома Єсіпова С.М., з метою подолання будь-якого опору з боку незаконно затриманих цивільних осіб, шляхом завдання психологічного та фізичного страждання та отримання від останніх у подальшому зізнавальних показів щодо їх участі у АТО (ООС) та взаємодію з ЗСУ, утримували Ковача А.Л. та Ломаченка Г.М. на території будинку за адресою: Миколаївська область, с. Олександрівка, вул. Паркова, 3, у нелюдських умовах, а саме: у холодних господарських приміщеннях, без доступу до свіжого повітря їжі води та в антисанітарних умовах, із зав'язаними руками, з використанням пластикових (будівельних) стяжок, що є серйозним порушенням приписів ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року, приписів ч. 4 ст. 11 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року.

Окрім того, після незаконного арешту Ковача А.Л., що відбувся за сприяння Тесленка О.П. та поміщення останнього до погребу на території вказаного домоволодіння, невстановлені військовослужбовці підрозділу 127 полку «ДНР», позивні «К1» та «Рамазан», з відома Єсіпова С.М., допитали потерпілого щодо його участі в АТО та ООС, а також роздягнули з метою огляду на предмет наявності татувань на тілі, після чого застосували фізичне насилля у вигляді нанесення ударів руками по різних частинах тіла. В подальшому, у період утримання, до Ковача А.Л. систематично застосовувалось катування, у вигляді нанесення ударів руками, та з використанням інших предметів таких як кастет чи приклад автомату, по різних частинам тіла, душення поліетиленовою плівкою, застосування електрошокеру, що спричиняло останньому фізичного болю та моральних страждань, що в свою чергу є серйозним порушенням приписів ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року, приписів ч. 4 ст. 11 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року.

Крім того, продовжуючи реалізовувати спільний злочинний умисел та з указаною метою, на п'ятий день утримання (приблизно 16.04.2022) підлеглі Єсіпова (з його відома) з позивними «К1», «ВДВ» та «Рамазан» завдали тілесні ушкодження потерпілому Ковачу А.Л. У свою чергу військовослужбовці ЗС РФ «ВДВ» та «Рамазан» продовжуючи реалізовувати спільний злочинний умисел спрямований на заподіяння тілесних ушкоджень, фізичних та психологічних страждань облили останнього речовиною, схожою на дизельне пальне та намагалися його підпалити. Після цього «Рамазан», з метою заподіяння потерпілому Ковачу А.Л. фізичного та психологічного страждання, діючи спільно за попередньою змовою групою осіб, застосував по відношенню до потерпілого останнього насильство сексуального характеру, а саме вставив потерпілому в анальний отвір держак від лопати (черенок), що в свою чергу є серйозним порушенням приписів ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року, приписів ч. 4 ст. 11

Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, а також ст.32 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949, що забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань.

Окрім цього, після насильницького зникнення, що відбулось за сприяння Тесленка О.П., Колобовим А.А. із застосуванням залякування та погроз позбавлення життя шляхом публічного розстрілу, проводились допити Ковача А.Л. з метою отримання відомостей на предмет його взаємодії та співпраці зі Збройними силами України, обізнаності щодо місць знаходження військовослужбовців територіальної оборони Збройних сил України, учасників антитерористичної операції та операції об'єднаних сил на сході України на території Баштанського району Миколаївської області, що в свою чергу є серйозним порушенням ч. 4 ст. 11 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року.

Також, після насильницького зникнення Ломаченка Г.М., що відбулось за сприяння Тесленка О.П., та поміщення потерпілого до господарського приміщення на території вказаного домоволодіння, з боку підлеглих Єсіпова С.М., з його відома, невстановлені військовослужбовці підрозділу 127 полку «ДНР», позивні «К1» та «Рамазан», проводили допит Ломаченка Г.М. направлений на отримання відомостей щодо його участі в АТО та ООС, а також відношення до Збройних Сил України після чого до останнього було застосоване фізичне насилля у вигляді нанесення ударів руками та прикладом автомату по різним частинам тіла. В подальшому, у період утримання, до потерпілого систематично застосовувалось катування, у вигляді: нанесення ударів руками, та з використанням інших предметів таких як кастет чи приклад автомату, по різним частинам тіла, душення поліетиленовою плівкою, застосування електрошокеру, що спричиняло останньому фізичного болю та моральних страждань, що в свою чергу є серйозним порушенням приписів ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року, приписів ч. 4 ст. 11 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року.

Разом з цим, протягом дня 16.04.2022 підлегли військовослужбовці Єсіпова С.М. за позивним «Одеса» та «Афган», з метою впровадження окупаційної політики, перебуваючи на території блокпосту, що розташовувався на автомобільному шляху Т 1505 сполученням Снігурівка – Херсон поблизу села Сонячне Херсонської області, реалізуючи спільний злочинний умисел направлений на розшук активно налаштованого проукраїнського цивільного населення, діючи з відома Єсіпова С.М., затримали цивільну особу Миколенка В.О., та з використанням погроз застосування зброї посадили його в автомобіль з метою подальшого транспортування до села Олександрівка.

Продовжуючи реалізовувати спільний злочинний умисел, діючи відповідно до задалегідь раніше узгодженого плану, із використанням погроз застосування зброї, вищевказані військовослужбовці, серед яких був Тесленко О.П., насильно

перевезли Миколенка В.О. на територію с. Олександрівка та передали його військовослужбовцям «К1» та «Рамазану», які в подальшому, діючи відповідно до спільного злочинного умислу та обумовленого завчасно плану дій, близько п'яти днів, з відома Єсіпова С.М. утримували потерпілого на території того ж будинку за адресою Миколаївська область, с. Олександрівка, вул. Паркова, 3.

З метою подолання будь-якого опору з боку незаконно затриманої цивільної особи, шляхом завдання психологічного та фізичного страждання та отримання від останнього у подальшому зізнавальних показів щодо його участі у АТО (ООС) та взаємодію з ЗСУ, Миколенка В.О. допитували та утримували у господарському приміщенні за цією адресою у нелюдських умовах, а саме: у холодному господарському приміщенні, без доступу до свіжого повітря, їжі, води та в антисанітарних умовах, зі зав'язаними руками з використанням пластикових (будівельних) стяжок, що в свою чергу є серйозним порушенням приписів ч. 4 ст. 11 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року а також ч. 2 ст. 75 зазначеного Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949.

Крім того, протягом дня 14.07.2022 підлеглі військовослужбовці Єсіпова С.М., серед яких були Тесленко О.П. та Колобов А.А., з метою впровадження окупаційної політики, реалізуючи спільний злочинний умисел направлений на розшук активно налаштованого проукраїнського цивільного населення, діючи з відома Єсіпова С.М., в одному із сіл Горохівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області незаконно затримали цивільну особу Мілевського В.О. та погрожуючи вогнепальною зброєю примусили його сісти до автомобіля, в якому в подальшому відвезли до його місця проживання. Із погрозою застосування вогнепальної зброї вказані військовослужбовці провели незаконний обшук домоволодіння потерпілого з метою отримання доказів, що підтверджують участь останнього в АТО чи відношення до Збройних Сил України.

Продовжуючи реалізовувати спільний злочинний умисел, діючи відповідно до заздалегідь раніше узгодженого плану, із використанням погроз застосування зброї, вищевказані військовослужбовці ЗС РФ перевезли потерпілого Мілевського В.О. на територію с. Олександрівка Баштанського району Миколаївської області, де в подальшому, протягом чотирьох годин, Колобов А.А. та Тесленко О.П., з метою подолання будь-якого опору з боку незаконно затриманої цивільної особи, шляхом завдання психологічного та фізичного страждання та отримання від останнього у подальшому зізнавальних показів щодо його участі у АТО (ООС) та взаємодію з ЗСУ, проводили з ним допити щодо його участі в АТО чи відношенні до Збройних Сил України, під час яких погрожували йому публічним розстрілом та залякували його. Вказані дії являються порушенням приписів ч. 4 ст. 11 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року.

Таким чином, починаючи приблизно з 12.04.2022 (більш точна дата та час досудовим розслідуванням не встановлені), Тесленко О.П., діючи умисно, з власних ідеологічних мотивів, направлених на впровадження та реалізацію

окупаційної політики держави-агресора на тимчасово окупованій території Миколаївської області, перебуваючи на окупованих територіях населених пунктів Баштанського району Миколаївської області, діючи у межах раніше розробленого злочинного плану, за попередньою змовою з Колобовим А.А. та іншими невстановленими особами з числа представників 127 полку «ДНР», позивні «Чорний», «К1», «Шило», «ВДВ», «Одеса», «Рамазан» та ін., з відома командира підрозділу Єсіпова С.М., в порушення норм міжнародного гуманітарного права, достовірно знаючи що вони фактично здійснюють незаконне затримання, позбавлення волі, катування цивільних осіб, був обізнаний, брав безпосередню участь та сприяв вчиненню таким діям.

Правова кваліфікація кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність:

З огляду на викладене, громадянин України Тесленко Олексій Павлович за викладених вище обставин обгрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України - порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинені за попередньою змовою групою осіб.

**Слідчий у кримінальному провадженні –
заступник начальника слідчого відділу
Управління СБ України
в Миколаївській області
полковник юстиції**

Сергій СТАНКОВ

«П О Г О Д Ж Е Н О»

**Прокурор, який здійснює
процесуальне керівництво
у кримінальному провадженні –
начальник відділу протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту,
Миколаївської обласної прокуратури**

Вікторія ШАПОВАЛОВА

« 10 » 05 2023 року

Підозрюваний: _____ / _____ /
Захисник: _____ / _____ /

ПАМ'ЯТКА

**про процесуальні права та обов'язки підозрюваного
(у відповідності до ст. 42 КПК України)**

Підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з його повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Пам'ятку отримав:

Підозрюваний _____
(прізвище, ім'я, по батькові)

_____ (підпис)

« _____ » _____ 2023 року

Пам'ятку вручив:

Прокурор / слідчий

_____ (прізвище, ім'я, по батькові)

_____ (підпис)